

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Tertio decimo Kalend. Septemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

Multum etiam aberrant, qui pestem putant morbū infamem esse, ipsque tantum obuenire qui in ira Dei sunt. Corrigit erroneam hanc opinionem S. Cyprianus, dum dicit: Mortalitas ista, vt Iudæis, & gentibus, & Christi hostibus pestis est; ita Dei seruis salutaris excelsus est. De mort. c. 5.

Tertio decimo Kalend. Septemb.

In Territorio Lingoniensi depositio S. Bernardi, 20 August.
primi Claræ-vallensis Abbatis, vita, doctrina, & miraculis gloriosi.

Sæpè mihi pruriit manus & calamus, vt eximiū hunc Confessorem, & illustre Ecclesię sidus, inter reliquos Tutelares in Apotheca mea connumerarē, quia in libello illo Bruxellis nuper edito (de quo mentionem sup. feci in c. de S. Eustachio) nomen eius cum alijs recensēbatur. Sed quia apocryphum quid sapiebat, consultò omisi. Quorsum enim fideli populo, dubia & incerta pro veris obtrudere? nimia illa quorundam facilitas, magnum in negotio Christianę religionis parit detrimentum. Postmodum tamen à diuersis fide dignis intellexi, eum etiam contra pestem specialiter inuocari. Vnde hoc ipso anno 1625. grassante contagione per totum hoc Belgium, maximus fidelium concursus exitit ad Sacellum S. Bernardi, quod Litæ in ædibus Monasterij S. Bernardi ad scaldim dicti, visitur; vt eius suffragantibus meritis, à dira hac contagione possent liberari & præseruari. Neque solos oppidanos, sed & paganos circumuicinos hæc deuotio eò adduxit; quod & alijs contagiosis temporibus factitatum fuit. ita mihi retulit V. D. *Godofridus van Ghestel*, earumdem ædium Inquilinus, & S. T. (quam in Cœnobio nostro olim docuit) Licentiatus.

In diuersis alijs Brabantię locis, celebris & religiosa est huius viri sancti memoria, & meritò: magna namq; erga eum Belgis est obligatio, quòd eorū prouincias singulariter exornarit miraculis, prædicatione, & monasterijs; prout in nostratibus historicis fulsissimè reperies. Ad Brabantiam nostram quod attinet, cum in ea ex præcepto Eugenij

Villers

S. Ber-
nards,
Grand
Pre.epif. 56.
& 126.

III. Craciatam prædicaret contra saracenos expeditionem, datus est illi locus Villariensis, ad sui Ordinis monasterium excitandum, quo sine eò monachos XII & V. conuersos, seu laicos cum Laurentio Abbate anno 1146. transmisit; vbi hodieque eius casula dicitur asseruari, qua Neomystræ in primitiis vti consueuerunt. Villarium postea, duas vt vocant, filias ex se genuit, *Locum S. Bernardi ad Scaldim* prope Antuerpiam, & *Grande Pratum*, in Comitatu Namurcensi. Suntque diuersæ hic Ecclesiæ & Cœnobîa (ac nominatim nostra Tungerloa) quæ eius beneficia sunt experta. Fuit enim magna ei familiaritas cum S. P. N. Norberto, vt indicant diuersæ illius ad hunc datæ epistolæ, in quibus præclaris admodum laudibus eum deprædicat. Hi sunt sacri illi Duum-viri *Norbertus* scilicet & *Bernardus*, qui *Innocentium* II. postquam anno 1131. Bruxellis in Xenodochio vrbis maiori, Ecclesiam S. Ioannis Pontificaliter consecrasset, in sedem Apostolicam, quam antipapa Anacletus inuaserat, cum rege Lothario aliisque principibus Romæ restituerunt: vbi Papa de Ecclesia optimè meritos, Lotharium in Romanorum Imperatorem, S. Norbertum in totius Germaniæ Primatem confirmat. de qua restitutione ita alibi lusi:

Ite bonis auibus, Patrem reducite Patrum;

Expulsumque suo constabilite throno.

Sic David ablatam reduxit fœderis Arcam:

Sic etiam in regnum ducitur ipse suum.

Erat insuper tunc temporis vulgatum de his Elogium: *In Norberto fides, in Bernardo charitas, in Milone* (erat hic ex Abbate Ordinis nostri Episcopus Morinensis) *humilitas elucet.*

Porrò tam insignes Patres, non pepererunt degeneres filios.

(Neque enim imbellem

Progenerant aquila columbam.)

De quibus præter alios, ita Robertus de Monte in appendice ad Sigebertum: Hoc tempore (nempe circa annum 1130.) Ordo Canonicus Præmonstratensis, & Monasticus Cisterciensis, quasi duæ oliuæ in conspectu Domini, pietatis lumen, & deuotionis pinguedinem mundo ministrabant; & quasi vites fructiferæ, religionis palmites circumquaque propagabant, & per omnes fere Christiani orbis terminos, bonæ opinionis odore paulatim diffusi, nouas Abbatias, vbi antea Dei cultus non fuerat, construebant. Eratque circa hæc tēpora pulchra ac decora facies Ecclesiæ, diuersorum ordinum

ac

ac professionum circumdata varietate, dum hinc Præmonstratenſes, hinc Cisterciensēs, inde Cluniacensēs monachi, tum & diuersi habitus & professionis Sanctimonialēs, & mulieres Deo deuotæ, in continentia & paupertate sub obedientię iugo regulariter viuentes, feruore religionis inuicem prouocarent, & noua certatim diuersis in locis monasteria fundarent. ita Robertus.

Obijt tandem gloriosus Confessor Bernardus anno 1153. cetum & sexaginta, vt fertur, monasteriorum fundator. Relatus est in tabulas Ecclesiasticas ab Alexandro III. anno 1165. estque superioribus annis in domo eius natali, *Fontanis*, in Comitatu Burgundię, à Monachis Cisterciensibus, reformatæ Congregationis Monasterium excitatum.

Vndecimo Kalend. Septemb.

Senis in Tuscia natalis B. Bernardi, Ordinis Oliuetani institutoris, sanctitate vitæ & miraculorum gloria conspicui.

22.
Augusti.

Vide cap.
60. Apot.
Spir. fol.
274.

Sicut Burgundia suo Bernardo Claræ-vallensi, ita Senensis ciuitas suo Oliuetano æquè noui Ordinis institutore, illustris est. Neque hoc solo possunt Senenses gloriari; præter enim suum Bernardinum & Catharinam, habent etiam Joannem Columbinum authorem Ordinis Iesuatorum, qui lectione vitæ S. Mariæ Aegyptiacæ mirabiliter conuersus fuit circa annum 1356. instituitque Ordinem Iesuatorum, qui tum mendicando, tum in exequijs defunctorum funalia, seu funebres lampades deferendo, tum aquas medicinales ægrotantium vsui destillando, victum sibi satis sufficientem parant. Oliuetani verò ita dicti sunt à monte Senis vicino, in quem B. Bernardus cum socijs suis, vt quietiùs extra hominum frequentiam Deo vacaret, se recepit anno 1320. Apertissima siquidem, ad Deo vacandum, siluestria & ruralia loca sunt: nam sicuti naturalis calor, quò magis interius hiemis tempore reconditur, eò magis viget & concoquit; quò verò plus in æstate diffunditur, eò magis languet: ita calor spiritualis, id est, diuinus amor, quò minus ad exteriora diffluit, eò plus in interioribus

Bernard.
Scardeo-
nius l. 2.
de Pata-
uio

F

seruet.